

A Szentlélek négy célja

1. A Szentlélek Jézus helyét foglalja el

ApCsel 2,1–4.12–13: „Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak... Álmétkodtak mindnyájan, és nagy zavarban kérdezték egymástól: »Mi akar ez lenni?« Mások azonban gúnyolódva mondták: »Édes bortól részegedtek meg«”.

Ézs 43,18k.: „Ne a régi dolgokat emlegetsetek, ne a múltakon tűnődjétek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.”

a) Pünkösöd olyan nap, amely benne volt Isten tanácsvezetésében. Jézus tanítványai nem tudták azt az időpontot, mikor küldi el az Atya a Szentlelket a földre, de Urunk beszélt erről búcsúbeszédében.

b) A Szentléleknek Jézus helyét kell elfoglalnia; Jézus életét kell érvényesítenie a tanítványokban. „Én pedig kérem a Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” (Jn 14,16k.)

c) Mielőtt Jézus visszatért a mennybe, még egyszer beszélt tanítványainak arról, hogy nem sok nap múlva leszáll rájuk a Szentlélek. Várniuk kellett erre a napra.

Lk 24,49: „És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.” ApCsel 1,5: „János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg.”

d) Így várták a tanítványok a Szentlelket Jeruzsálemben. „Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen.” (ApCsel 2,1)

e) Vannak ilyen egyszeri napok, amelyeken beteljesedik Isten terve. Pál apostol írja a galatáknak Jézus világunkba való eljövételéről:

„De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve...” (Gal 4,4)

Nem szabad elmulasztani (elszalasztani) azokat a napokat, amelyeken beteljesedik Isten terve az életünkben.

f) Fontoljuk meg: Jeruzsálemben azon háromezer ember között, akik átérték a Szentlélekkel való beteljesedést, olyanok is voltak, akik csúfolódtak. Jóllehet a megtapasztalás tanúi voltak, mégis valósággal megzavarodtak. Elhatárolódtak, miközben megengedték maguknak, hogy lekicsinylő véleményt nyilvánítsanak.

g) Egyesek áldásban részesültek, mások üres kézzel távoztak. Szívbeli hozzáállásunktól függ, hogy megajándékozhat-e Isten áldásaival – új élettel, Szentlelkével.

Mt 19,16–22: „Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: „Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?« Ő így

válaszolt neki: »Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van, aki jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.« Az megkérdezte: »Melyeket?« Jézus így felelt: »Ezeket: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, tiszteld apádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint magadat!« Az ifjú erre ezt mondta: »Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem?« Jézus így válaszolt neki: »Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem.« Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.”

ApCsel 10,33k.: „Nyomban elküldtem tehát hozzád, és te jól tetted, hogy eljöttél. Most tehát mind itt vagyunk az Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr. Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: »Most kezdem igazán megérteni, hogy nem személyválogató az Isten.«”

5Móz 30,15: „Lásd, eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is.”

*Egyedül a te Szentlelked ad ébredést, óh Uram,
Az új életet te hozod létre, te teremtéd, és legyőzöd a halált.*

*Uram, a te Szentlelked vegyen ma teljesen birtokba;
Életfolyamod töltsön meg minket, legyen nyilvánvaló üdvösséged!*

*A te Szentlelked adjon ébredést mindenütt a földön,
És sok ember szívét töltsd meg a te gyönyörűségeddel!*

Az Aidlingen Bibellesezettelenben foglalkoztunk korábban a Jn 14-ből való igeversek alapján azzal, hogy: *Mit ad Isten az útra tanítványainak?* Segítőül adja nekik a Szentlelket mint vigasztalót, segítőt, atyai barátot, lelkigondozót és tanácsadót. Ezzel azonban még nincsenek kimerítve a Biblia kifejezései a Szentlélekről, aki betöltötte önmagával a hívőket pünkösdkor Jeruzsálemben. A Szentlélek négy további törekvése: meg akar minket tisztítani, meg akar szentelni, vezetni és kísérni akar, és meg akar tölteni önmagával.

2. A Szentlélek meg akar minket tisztítani

Jn 16,7–9: „Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem.”

2Kor 13,13: „A Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!”

a) Az Úr Jézus mondta tanítványainak: „Ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn...” (Jn 16,7k.)

b) A Szentlélek éles felfogásúakká és éberekké akar tenni minket, hogy felismerjük Isten igéjének olvasásakor és hallásakor, nem áll-e valami az Úr és köztünk, az emberek és köztünk, amikkel együtt élünk. Ha ez így van, ez megterheli

az életünket: Elfogy az Úrban való öröm, akadályokba ütközik hitbéli növekedésünk.

Ézs 59,1k.: „*Nem az Úr keze rövid ahhoz, hogy megsejtsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetekről, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.*”

Ézs 57,15: „*Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkével is. Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörték szívét.*”

Lk 15,18: „*Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened...*”

Lk 18,13: „*A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.*”

c) Némelyek szenvednek amiatt, hogy környezetükben olyan kevés szembeötlő dolog történik az Úr számára. Ennek az lehet az oka, hogy nem fogadjuk el a Szentlélek figyelmeztetéseit, hogy sok mindent figyelmen kívül hagyunk, amikből meg akar minket tisztítani. Ebben az összefüggésben írja Pál apostol az Ef 4,26-ban: „*Ha haragustok is, ne vétkezzetek! A nap ne menjen le a ti haragotokkal.*” Azaz ne legyetek kiengeztelhetetlenek (kérlelhetetlenek), és „*helyet se adjatok az ördögnek*” (Ef 4,27), „*és ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét*” (Ef 4,30).

d) Mivel szeret minket Isten, ezért leplez le (felfedez) a Szentlélek. De nem azért, hogy tartósan szemünk elé tárja csődjeinket, hanem hogy megtisztítson azoktól.

Zsolt 32,1–5: „*Dávid tanítókölteménye. Boldog, akinek hűtlensége megbocsátatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság. Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett. Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem.*”

Péld 28,13k.: „*Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer. Boldog ember, aki mindig istenfélő, de a kemény szívű bajba esik.*”

Ézs 43,25: „*Én, én vagyok az, aki eltörölöm álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.*”

Ézs 44,22: „*Eltörölöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak!*”

Isten Lelkének megtisztító munkája

2Kor 3,17: „*Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.*”

Zsolt 139,23k.: „*Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!*”

1. *Christin Penn-Lewis* angol keresztyén mondta el, hogyan munkálkodott életében a Szentlélek.

a) A belső megtisztulás ideje nem volt könnyű számára, de ezáltal áldotta meg Isten. Sok embernek tudott az Úrral döntő segítséget adni Jézus gyülekezetében.

b) Elmondta, hogy nem mindig nagy dolgokról van szó. Életünket sok kis és nagy horderejű tényező határozza meg.

Talán azt mondja a Szentlélek: Mérgelődöttél valami miatt. Sőt, ez már gyűlölet. Nem bocsátottál meg, haragot tartasz valakivel. Meglehet, hogy a másik ember az oka – de te is az vagy bizonyos értelemben. Most nyomasztja a szívedet. A légkör feszült, bátortalannak, összetörtnek, túlterheltnek érzed magadat.

c) Hogy lehet kikecmeregni ebből a gödörből, hogy lehet megtisztulni?

Azt mondd: miközben imádkozunk érte. Igen, ez az első, hogy megalázkodunk az Úr előtt, és bocsánatáért esedezünk. De ha nem nyugszik meg bennünk emiatt a Szentlélek, ha újabb és újabb tördöfés járja át a szívedet, mikor látod a másikat vagy rá gondolsz? Akkor a Szentlélek segíteni akar neked, hogy Jézus igéje szerint cselekedj: „*Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panaszja van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat.*” (Mt 5,23k.)

2. A Szentlélek azokat is használja, akik figyelmeztetnek minket bűneinkre. Mint ahogy Nátán tette Dáviddal.

a) Egy történet által kellett felismernie Dávidnak, hogy gonoszul cselekedett Isten szemében. Dávidot szíven találta az ige, és megvallotta: „*Vétkeztem az Úr ellen.*” És Nátán azt mondta: „*Ezért az Úr megbocsátotta bűneidet.*”

b) Az Isten szerinti szomorúság vezet olyan megbánásra, amit ezután nem nélkülözhetünk, amit nem bán meg az ember, mert üdvösségére szolgál.

2Sám 12,1–13: „*Az Úr elküldte Dávidhoz Nátánt. Az bement hozzá, és ezt mondta neki: Volt egy városban két ember, egy gazdag meg egy szegény. A gazdagnak igen sok juha és marhája volt. A szegénynek nem volt egyebe, csak egy báránykája, azt is pénzen vette. Táplálgatta, és a gyermekeivel együtt nőtt fel nála. A falatjából evett, poharából ivott, és az ölében feküdt, mintha csak a leánya lett volna. Egyszer egy utas érkezett a gazdag emberhez, de ez sajnált a maga juhait és marhái közül hozatni, hogy elkészítse a hozzá érkezett vándornak, ezért elvette a szegény ember bárányát, és azt készítette el annak, aki hozzá érkezett. Dávid nagy haragra gyulladt az ellen az ember ellen, és ezt mondta Nátánnak: Az élő Úrra mondom, hogy halál fia az az ember, aki ezt tette! A bárányért négyszer annyit kell fizetnie, mivel ezt tette, és mivel könyörtelen volt. Akkor ezt mondta Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember! Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Én kentelek fel Izráel királyává, és én mentettelek meg Saul kezéből. Neked adtam uradnak a házat, és a te öledbe adtam urad feleségeit. Neked adtam Izráel és Júda házat is. És ha ezt kevesellted volna, még sok mindent adtam volna neked. Miért vetted meg az Úr szavát, miért tettél olyat, ami nem tetszik neki?! A hettita Úriást fegyverrel vágattad le, hogy a feleségét feleségül vehesd; őt magát pedig meggyilkoltattad az ammóniak fegyverével! Ezért nem távozik el soha a fegyver a te házadtól, mivel megvetted engem, és elvetted a hettita Úriás feleségét, hogy a te feleséged legyen. Ezt mondja az Úr: Éppen a saját házadból fogok bajt hozni rád. Feleségeidet szemed láttára veszem el, és másnak adom, aki fényes nappal fog a feleségeddel hálalni. Mert te titokban cselekedtél, de én egész Izráel előtt és napvilágnál cselekszem ezt! Akkor ezt mondta Dávid Nátánnak: Vétkeztem az Úr ellen! Nátán így felelt Dávidnak: Az Úr is elengedte vétkeidet, nem halsz meg.*”

2Kor 7,9: „De most már örülök. Nem annak, hogy megszorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg: mert Isten szerint szomorodtatok meg, és miattunk semmiben nem vallotok kárt. Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez.”

Jel 3,18k.: „Tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy gyógyító irt, hogy bekend a szemed, és láss. Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg!”

3. A Szentlélek célja a megszentelődésünk

1Thessz 4,3.7: „Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjatok a parázsnaságtól... Mert nem tisztálanságra hívott el minket az Isten, hanem megszentelődésre.”

1Pt 1,14k.: „Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban.”

A.) Ahogy szentekhez méltó

Ef 5,2k.: „Úgy éljete, ... ahogyan ez szentekhez méltó!”

a) Szent, megszentelt, megszentelődés – olyan szavak ezek, amelyeket nem minden további nélkül hozunk összefüggésbe manapság mértékletes életünkkel. Pedig benne van a Bibliánkban: „Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete” (1Thessz 4,3).

b) Azért áldozta fel Jézus az életét, hogy minden kor és generáció emberének lehetséges legyen a megszentelt élet. Jézus mondja:

„Én óértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal.” (Jn 17,19) Jézus helyettes halála nélkül sohasem jöhettünk volna ki a sötétség országából.

„Mert (Jézus) egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszenteltek.” (Zsid 10,14) Jézus egyetlen áldozatával mindenkit, akik megszenteltek, egyszer s mindenkorra tökéletessé tett Isten előtti magatartásukban.

1Kor 1,30: „Az ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jézusban vagytok. Őt tette nekünk Isten bölcsességgé, igazsággá, megszentelődéssé és megváltássá.”

1Kor 6,11: „Pedig ilyenek voltak közületek némelyek: de megmosattatok, megszentelődtetek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.”

Zsid 2,10k.: „Mert az volt méltó Istenhez, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, hogy őt, aki számtalan fiát vezet dicőségre, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Mert a megszentelő és a megszenteltek mind egytől származnak, ezért nem szégyelli őket testvéreinek nevezni.”

Zsid 10,14: „Mert egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszenteltek.”

c) Azt az ígét, amelyet Isten Egyiptomból megszabadított népének mondott – „Legyetek azért szentek, mert én szent vagyok” (3Móz 11,45) –, Péter apostol levelében a szétszórtságban élő keresztyéneknek adta tovább: „Mint engedelmes

gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban úgy, amint meg van írva: »Szentek legyetek, mert én szent vagyok!«” (1Pt 1,14–16)

d) A Szentlélek valósíthat meg igazi személyiség-változást. Nincs olyan terület az életünkben, amin ne lehetne változtatni. A megváltásnak nincsenek határai. Nem kapunk meg minden adományt, ami a másoknak megvan, de lehet változtatni magatartásunkon és beállítottságunkon. A Szentlélek akar minket megváltoztatni, hogy az életben megfeleljen a természetünk és kapcsolatunk az Isten családjának.

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.” (2Kor 3,18)

Róm 8,10–13: „Ha pedig Krisztus bennetek van, bár a test a bűn miatt halott, a Lélek életet ad az igazság által. Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által. Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk. Mert ha test szerint éltek, meg kell halnotok, de ha a Lélek által megölik a test cselekedeteit, élni fogtok.”

1Kor 3,16k.: „Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? Ha valaki az Isten templomát megrontja, azt megrontja Isten, mert az Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok.”

B.) A Szentlélek meg akar változtatni bennünket

Zsid 12,14: „Törekedjete mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.”

1Pt 2,9–12: „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdesséte nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok. Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket: tartózkodjatok a testi vágyaktól, amelyek a lélek ellen harcolnak. Tisztességesen éljete a pogányok között, hogy ha valamivel rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.”

a) Nem mondjuk-e gyakran a magunk mentségére: ezt meg ezt az ömberem – azaz a bűnös lényem – provokálta, és azért vagyok boldogtalan, mivel rosszul reagáltam és megszorítottam az Urat.

b) Vagy gyakran jön a szánkra: hát, ilyen vagyok, ilyen a természetem. Az ilyen kimagyarázkodások azonban rezignációhoz vezetnek. Isten Lelke abban akar nekünk segíteni, hogy Jézus értelmében megfelelően reagáljunk.

Ez 36,27: „Az én lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljete.”

Gal 5,16: „Intelek titeket: a Lélek szerint éljete, és a test kívánságát ne teljesítséte!”

Fil 2,13: „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.”

c) „A szent Istennek szent nép felel meg, olyan nép, amelyik neki szolgál minden adományával és erejével.

d) Azért a megszentelődés azt jelenti: teljes létünkkel Isten rendelkezésére állni. Istennek alárendelni a testet, lelket, értelmet, gondolkodást és érzelmet, beszédet és cselekedetet, az élet egész megtervezését és kialakítását.

e) Ez azt jelenti: tudakozódní Isten parancsolatai és akaratára iránt úgy a mindennapokban, mint vasárnap, éppen úgy a privát életterben, mint a nyilvánosságban, egyedüli keresztyénként is és teljes gyülekezetként is.” (*Th. Sorg*)

Naponként érvényesülő csoda az, hogy Krisztus követőiként nem vagyunk kiszolgáltatva régi, balga lényünknek, hanem új módon élhetünk, teljesen másként, mint az újjászületésünk előtt.

Róm 6,4.10–14: „A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk. Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Istennek él. Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban. Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmeskedjete kívánságainak. Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek. Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek.”

Gal 2,20: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”

Mindenre képesnek tarthatjuk a Szentlélek megváltoztató hatalmát. Úgy, ahogy Isten egykor Jákóbot Izraellé formálhatta, Simont pedig Péterre és Saulat Pállá, úgy Isten Szentleke hatalma által számtalan embert megváltoztatott. A Szentlélek mindenesetre csak akkor végzi el bennünk a maga munkáját, ha mindvégig engedelmeskedünk neki. Nem kényszerít minket megszentelődésre.

ApCsel 15,37k.: „Barnabás azt akarta, hogy vigyék magukkal Jánost is, akit Márknak hívtak. Pál azonban úgy tartotta helyesnek, hogy ne vigyék magukkal azt, aki elvált tőlük Pamfiliánál, és nem ment velük együtt a munkába.”

2Tim 4,11: „Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban.”

Filem 1k.: „Kérlek pedig téged az én fiamért, akit a fogásban szültem, Onézimoszért, aki egykor neked haszontalan volt, most pedig neked is, nekem is hasznos.”

4. A Szentlélek vezetésében érvényesülő életfolytatás

Zsolt 143,10: „Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!”

ApCsel 10,19k.: „Amíg Péter a látomásról elmélkedett, ezt mondta neki a Lélek: „Íme, három férfi keres téged: kelj fel, menj le, és eredd el velük. Semmit ne tétovázz, mert én küldtem őket!”

ApCsel 11,12–15: „A Lélek pedig azt mondta nekem: menj velük, és ne tégy semmilyen különbséget. Eljött azon-

ban velem ez a hat testvér is, akikkel bementünk annak a férfinak a házába. Ő pedig elbeszélte nekünk, hogy látta, amint az angyal megállt a házában, és ezt mondja neki: Küldj el Joppéba, és hívd át Simont, akit Péternek is neveznek: aki olyan ígéretet hirdet neked, amelyek által üdvözülsz mind te, mind egész házad népe. Amikor pedig elkezdtem beszélni, leszállt rájuk a Szentlélek, ahogyan ránk is leszállt kezdetben.”

a) Gyakran úttal hasonlítjuk össze életünket. Olyan út ez, amely örövezetésre vezet. Ez azonban sok erőfeszítést igényel, sok erőbe kerül. Ez az út nem veszély nélküli. Olyan út, amely döntést igényel, hogy jobbra vagy balra akarunk-e menni. Olyan út, ami hosszúra nyúlik, de olyan út, amelyik mindenkit célba akar juttatni.

Fil 3,12–14: „Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.”

Kol 3,2–4: „Az odafennvalókkal törődjete, ne a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.”

b) Jézus látta maga előtt tanítványai útját, amint elhagyja őket. Azt is tudta, hogyan alakul (formálódik) az útjuk, és hol tevékenykednek majd érte, és hol kell meghalniuk. Megígérte nekik: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.” (Jn 14,18)

c) A Szentlélekben Jézus jött el hozzájuk. A Szentlélek nem kárpótlás, hanem ebben az új formában volt Jézus pünkösd után velük, jobban mondvá bennük.

d) Titok a Szentlélek, a Fiú és az Atya közötti egység és az együttműködés. Emberi értelmünkkel ezt nem tudjuk sem teljesen megmagyarázni, sem a helyüket megállapítani. Azonban azt nyilvánvalóan kijelentette Isten, hogy a Szentlélek bennünk lakik, vezet és elkísér.

Ef 1,13k.: „Öbenne pedig titeket is – miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívökké letetetek – eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.”

1Jn 3,24: „Aki pedig megtartja az ő parancsolatait, az öbenne marad, és ő is abban; és ezt, hogy ő bennünk van, abból tudjuk meg, hogy a Lelkéből adott nekünk.”

1Jn 4,13: „Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk.”

e) Időnként megkérdezzek minket: megtapasztalható-e a Szentlélek vezetése egészen személyes döntéseinkben és kicsi hétköznapi dolgainkban is? – Igen, a Szentlélek vezet és kísér minket mindennapi életünk nagy és kis döntéseiben és feladataiban. Isten gyermekei egész nap Isten vezetése szerint járhatnak.

Neh 9,12k.: „Felhőoszlopban vezettetted őket nappal és tűzoszlopban éjjel, hogy megvilágítsd nekik az utat, amelyen járnak. Majd alászálltál a Sínai-hegyre, és beszéltél velük az égből. Adtál nekik helyes törvényeket, igaz tanításokat, jó rendelkezéseket és parancsolatokat.”

Zsolt 25,4k.12–14: „*Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem. Az embert, aki féli az Urat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza. Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet. Közösségben van az Úr az őt féltőkkel, szövetségére tanítja őket.*”

f) Georg von Viebahn generális ezt a tanácsot adta egy fiatal keresztyénnek: „Ha azt akarod, hogy a Szentlélek vezessen, szánj időt naponta Isten ígéje olvasására! Tárd Isten elé minden döntésedet, minden kívánságodat, minden kapcsolatot és minden feladatodat, hogy kijelenthesse neked akarátát! Így fogja legyőzni Isten útjába álló akarátodat. Ha így élsz Istennel közösségben, Isten Lelke megérinti a szívedet, és vezetni fog.”

A.) A Szentlélek megerősít a félelemmel szemben

Hag 2,5: „*Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete!*”

2Tim 1,7: „*Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.*”

a) A Szentlélek, aki vezet és elkísér minket, megerősít a félelemmel szemben. Sok embert kínoz félelem, és gyötri a keresztyéneket is: emberektől való félelem, félelem a rossz lelkiismerettől, félelem a szenvedéstől, félelem a jövőtől, félelem a haláltól. A Szentlélek bennünk is véghez akarja vinni (érvényesíteni) a félelemtől való megszabadító munkáját.

„*Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete!*” (Hag 2,5)

b) Isten Szentlelkét adta belénk. Ő nem a félelem lelke, hanem olyan lélek, aki megtölt minket erővel, szeretettel és józansággal.

Jn 16,33: „*Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen én bennem. A világon nyomorúságatok van, de biztatok: én legyőztem a világot.*”

Ézs 41,13k.: „*Mert én, az Úr, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítlek! Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítlek – így szól az Úr, a te megváltód, Izráel Szentje.*”

B.) A Szentlélek teszi lehetővé az egymással való közösséget

Fil 2,1k.: „*Ha tehát van vigasztalás Krisztusban, ha van szeretetből fakadó figyelmeztetés, ha van közösség a Lélekben, ha van irgalom és könyörület, akkor tegyétek teljessé örömet azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjete.*”

a) A Fil 2-ben arról van szó, hogy tapasztaljanak meg az emberek köztetek valamit abból a közösségből, amit Isten Szentlelke hoz létre.

b) A Fil 4,2-ben két asszonyt figyelmeztet Pál arra, „*hogy legyen közöttük egyetértés az Úrban*”. Jézus kijelenti: „*Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást*” (Jn 13,35).

c) Mindig is lesznek feszültségek és nehézségek az egymással való közösségi létben. A közösség valahogy könnyen

törik. Éppen az ilyen helyzetekben akar vezetni minket a Szentlélek, és összetartani vagy újra egyesíteni a „szereket köteleke” által (Kol 3,14).

d) Néhány tekintetben elvakultak vagyunk önmagunkra vonatkozóan, és ez megnehezíti az együttélésünket. Talán egészen rosszul ítélünk meg egy helyzetet. Talán túl sokat képzelünk magunkról és elképzeléseinkről, és túl keveset a mellettünk levők javaslatairól. Akkor kérhetnénk: „*Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!*” (Zsolt 139,23k.)

Gal 5,24k.: „*Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt. Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint!*”

Róm 8,5–9.14: „*Mert akik test szerint élnek, a test dolgaival törődnek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaival. A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békesség, minthogy a test törekvése ellenségeskedés Istennel, mert az Isten törvényének nem veti alá magát, és nem is tudja magát alávetni. Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.*”

e) Talán azt mondja nekünk a Szentlélek: Add át az Úrnak a terhedet és a gondodat! Ami soha nem történik meg az életedben, ami nem megy végbe a saját erőd által, az érvényesül „*az én lelkemmel – mondja a Seregek Ura*” (Zak 4,8b).

C.) Isten Szentlelke akar képessé tenni minket arra, hogy segíthessünk másoknak

Gal 6,1: „*Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél.*”

1Thessz 1,5k.: „*Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is. Ti is tudjátok, hogyan éltünk közöttetek, a ti érdeketekben, ti pedig a mi követőinké lettetek, és az Úréi, amikor sok zaklatás ellenére a Szentlélek örömevel fogadtátok be az ígét.*”

a) Isten Szentlelke, aki vezet minket, képessé akar tenni arra, hogy segíthessünk másoknak. „*Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illet szelíd lélekkel.*” (Gal 6,1)

b) Testvérek! Ha eltér közületek valaki a helyes úttól, és nem akarja többé elismerni Isten igazságát, akkor újból vissza kell hoznotok őt a helyes útra. Észre vesszük-e, ha valaki olyan különös szükséghelyzetbe, veszélybe kerül, hogy megveti a hitet?

c) Az alkalmazott segítség módja teljesen különböző lehet. De az a fontos, hogy nem lehet egyedül hagyni a másik embert: Ti segítsetek, akik lelkiek vagytok, akiket Isten Lelke vezet!

d) Antióchiában Barnabás, aki telve volt Szentlélekkel és hittel, minden gyülekezethez tartozót figyelmeztetett, „*hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban*” (ApCsel 11,23).

Jak 5,19k.: „Testvéreim, ha valaki közöttetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti valaki, tudja meg, hogy aki megtérített egy bűnöst a tévelygés útjáról, megmenti annak a lelkét a haláltól, és sok bünt elfedez.”

ApCsel 11,23k.: „Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban; mivel derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz.”

Róm 5,1k.: „Mivel tehát megigazultunk hit által, békeségünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Őáltala kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében.”

4Móz 14,3–9: „Miért akar bevinni minket az Úr arra a földre? Azért, hogy fegyvertől hulljunk el, asszonyaink és gyermekeink pedig prédára jussanak? Nem volna jobb visszatérnünk Egyiptomba? Majd ezt mondták egymásnak: Válasszunk vezetőt, és térjünk vissza Egyiptomba! Ekkor Mózes és Áron arcra borult Izráel közösségének egész gyülekezete előtt. De Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia, akik a föld kikémlői között voltak, megszagatták ruhájukat, és ezt mondták Izráel fiai egész közösségének: A föld, amelyet bejártunk és kikémltünk, igen-igen jó föld. Ha az Úr kedvel bennünket, akkor bevisz arra a földre, és nekünk adja a tejjel és mézzel folyó földet. Csak az Úr ellen ne lázadjatok, és ne féljete a föld népétől, mert megesszük őket. Tőlük eltávozott oltalmuk, de az Úr velünk van. Ne féljetek tőlük!”

D.) A Szentlélek imádságban akar vezetni minket

Gal 4,6 „Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldötte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: »Abbá, Atya«.”

Ef 6,18: „Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által.”

a) A Szentlélek imádságban akar vezetni bennünket. Az az érzésünk, hogy mindig nehezebb az igazi imádság, az imádkozásnál való megmaradás. A sátán olyan sok eltérítési manővert kezdeményez, miközben olyan dolgokat gördít az utunkba, amik látszólag fontosabbak, mint az imádság.

b) Ne felejtjük el: a Szentlélek Pártfogóként adatott imáéletünk számára. „Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal” (Róm 8,26).

c) Talán az imádságot akadályozó tényezőket kell ma feltárni számunkra. Önző módon cselekedtünk, anélkül, hogy megkérdeztük volna az Urat? Egyszerűen nem igazodunk-e gyakran a kor fejlődési irányzatához?

d) Az imádság hitéletünk legfontosabb része. A Szentlélek segíteni akar nekünk, hogy ezt megfontoljuk, és ne hagyjuk, hogy megrövidítsék.

ApCsel 4,23–31: „Amint elbocsátották őket, elmentek övéikhez, és elbeszéltek, miket mondtak nekik a főpapok és a vének. Amikor ezt meghallották, egy szívvel és egy lélekkel felémelték hangjukat az Istenhez, és így szóltak: »Urunk, te teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennünk van, te mondtad atyánknak, a te szolgádnak, Dávidnak szájával a Szentlélek által: Miért zúdultak fel a pogányok, és a nemzetek miért terveznek hiábavalóságot? Felkeltek a föld

királyai, és a fejedelmek megegyeztek az Úr ellen és az ő Felkentje ellen. Mert a te szent Szolgád, Jézus ellen, akit felkentél, valóban megegyezett Heródes és Poncius Pilátus ebben a városban a pogányokkal és Izráel népével, hogy végrehajtsák mindazt, amiről kezed és akaratod előre elrendelte, hogy megtörténjék. Most pedig, Urunk, tekintsz az ő fenyegetéseikre, és add meg szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igédet; te pedig nyújtsd ki a kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által.« Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.”

5. A Szentlélek önmagával akar betölteni minket

A Szentlélek meg akar minket tisztítani, meg akar szentelni, és vezetni akar. Most foglalkozunk a negyedik törekvésével: önmagával akar megtölteni minket.

A.) Teljesedjete meg Lélekkel!

Ef 5,18b „Teljesedjete meg Lélekkel!”

a) Ahogy imádkozunk a Szentlélek vezetéséért, úgy imádkozhatunk Lélek által megtöltött életért.

b) Mivel akar megtölteni minket a Szentlélek? Az Úr Jézus azt mondta tanítványainak: „Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek” (Jn 16,14k.).

c) A Szentlélek Jézusról akar nekünk beszélni, és életünket Jézussal akarja megtölteni.

2Kor 2,9–12: „Hanem hirdetjük, amint meg van írva: »Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett«, azt készítette el az Isten az őt szeretőknak. Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is. Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke. Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.”

Jn 14,26: „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.”

Jn 15,26: „Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot énrólam.”

d) A Szentlélek nemcsak azt akarja elérni bennünk, hogy Krisztusban beteljesedjünk, hanem azt is, hogy mások is megismerjék általunk Jézus Krisztust. „Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek! Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.” (Jn 7,38k.)

e) Jó dolgoknak kell erednie életünkéből. A Szentlélek Jézus hírvivőivé akar formálni bennünket: „*Ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tinta-val, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kötáblá-ra, hanem a szívek hústábláira*” (2Kor 3,3).

Nem kőbe vési Isten az üzenetet, hanem az életünkbe, annak inségével és örömével, egyhangú és mozgalmas hét-köznapjaival együtt. Hogy ilyen élő levelekként olvashassanak bennünket az emberek. Egyik súlyosan szenvedő keresztyén nővéréről mondta az ápolónő: minden látogatója kapott egy olyan ígét, amelyik Jézusra mutatott. Vigasztalás nélkül senki sem távozott el az ágyától.

2Kor 6,3–10: „*Senkinek semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat, hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban, verésekben, bebörtönzésben, fáradozásban, virrasztásban, börtölésben, tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben, az igazság ígé-jével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyve-reivel, dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ámitók és igazak, mint ismeretlenek és jól ismertek, mint halálra váltak, és íme, élők, mint megfenyítettek és meg nem öltek, mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden.*”

B.) Mivel tölti meg a Szentlélek az életünket?

Mik 3,8: „*Engem azonban betölt az Úr lelke erővel, igazsággal és hatalommal, hogy megmondjam Jákóbnak a bűnét, Izráelnek a vétkét.*”

ApCsel 1,8: „*Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.*”

a) Különböző ígétet találunk arra a kérdésre vonatkozóan, hogy mivel tölti meg a Szentlélek az életünket. Tanítványaitól való búcsúzásakor azt mondta Jézus: „*Ellenben erőt kaptok, ... és tanúim lesztek... egészen a föld végső határáig.*” (ApCsel 1,8)

b) A Szentlélek lelki erővel akar ellátni minket. Milyen gyakran erőtlennek és képtelennek érezzük magunkat arra, ami előttünk áll. Saját terhünkkel és mások problémáival is zöld ágra kell vergődnünk. Szükségünk van erőre, hogy kitartsunk, hogy a lelki harcban, amibe beleálltunk, ragaszkodjunk Jézus győzelméhez.

c) A megbízatás, amit be kell töltenünk, olyan nagy, mint egy óriás. Úgy vagyunk mi is, mint Izrael volt: „*Sőt láttunk ott óriásokat is, Anák óriás fiait. Olyannak láttuk magunkat, mint a sáskák, és ők is úgy néztek ránk*” (4Móz 13,33).

d) Az Úr Jézus tudja ezt, és nem falra hányt borsó, mikor azt mondja: „*Jöjjetek énhez, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek*” (Mt 11,28).

e) És azt ígéri Jézus: „*erőt kaptok*” (ApCsel 1,8).

Mikeás próféta megtapasztalta: „*Engem azonban betölt az Úr lelke erővel*” (Mik 3,8).

Pál azt mondta: „*Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem*” (Kol 1,29). Azt írta Timóteusnak, hogy „*nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a jőzanság lelkét*” (2Tim 1,7).

1Kor 2,4k.: „*Beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével; hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.*”

Ef 3,16: „*Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által.*”

Kol 1,29: „*Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem.*”

1Thess 1,5: „*Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is. Ti is tudjátok, hogyan éltünk közöttetek, a ti érdeketekben.*”

f) A Szentlélek ereje belülről és kívülről ható erő. Olyan erő, ami képessé tesz gyakorlati feladatokra, és ellát bennünket (felszerel) különböző szolgálatokra a gyülekezetben. Két, a szentsátonnál együtt dolgozó iparművészről mondta Isten Mózesnek:

2Móz 31,1–6: „*Azután így beszélt Mózeshez az Úr: Lásd, név szerint elhívtam Becalélt, Húr fiának, Úrinak a fiát a Júda törzséből. Betöltöttem őt isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkálatra, hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására, foglalatba való kövek vésésére, fafaragásra és mindenféle munka elvégzésére. Én most melléje állítom Oholiábot, Ahíszámák fiát a Dán törzséből. Bölcsességet adok minden hozzáértő ember szívébe, hogy el tudják készíteni mindazt, amit megparancsoltam neked.*”

1Kor 12,4–11: „*A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz. A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. Mert némelyik a Lélek által a bölcsesség ígétjét kapta, a másik az ismeret ígétjét, ugyanazon Lélek által. Egyik ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken való szólást, vagy pedig a nyelveken való szólás magyarázását kapta. De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.*”

C.) Néhány gyakorlati utasítás

Ef 5,18–20: „*Ne részegeskedjétek, mert a borral léhaság jár együtt, hanem teljétek meg Lélekkel, mondjátok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljétek és mondjátok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjátok hálát az*

Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.”

Józs 1,8: „Ne hagyj abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg, és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.”

a) Néhány gyakorlati utasítást ad Pál apostol az Efézusban élő keresztyéneknek azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell beteljesednünk (megtöltekeznünk) Szentlélekkel: „Teljetek meg Lélekkel, mondjátok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket!” (Ef 5,18b–19a)

b) Az Isten igéjével való élet olyan eszköz, amelyet erősebben megragad és megtölt a Szentlélek. A Biblia olvasása és az olvasottak feletti imádkozó gondolkodás mindig újra megeleveníti lelki életünket.

2Kor 3,6: „a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.”

Jn 6,63: „Azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: lélek és élet.”

c) Ha érezzük, hogy hiányoznak bennünk a Szentlélek hatásai, akkor minden más egyebet nyugodtan tegyünk félre, ami egyébként fontosnak tűnik számunkra, és szakítsunk időt Isten igéjére, tegyük ki magunkat Isten igéjének, ahogy valaki megfogalmazta: „A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon” (Kol 3,16a).

2Kor 3,6: „Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem betűé, hanem Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.”

d) Jim Fraser írja, aki úttörő misszionáriusként dolgozott Kínában, és sok sötét órát kellett átvészelnie: „A kísértések és támadások idején újra és újra felszabadulást találtam a hangos imádság és a bibliaversek hangos ismétlése által, amelyekre emlékeztetett a Szentlélek. Ez mindenkor olyan volt, mint egy erős ellenállás megtörése, és a Szentlélek erejével való újbóli megtöltekezés.”

2Tim 3,16k.: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”

Zsolt 19,8–12: „Az Úr törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az Úr intő szava határozott, bölcsé teszi az együgyűt. Az Úr rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az Úr parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet. Az Úr félelme tiszta, megmarad örökké. Az Úr döntései igazak, mindenben igazságosak, kívánatosabbak az aranynál, sok színaranynál is, édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is. Szolgádat is figyelmeztetik: ha megtartja azokat, jutalma bőséges.”

e) A „vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel” (1Thessz 4,19) üzenetet úgy is értelmezhetjük, hogy beszéljétek egymással mindarról, amivel megajándékozott titeket az Úr a Biblia olvasásakor!

f) Megfontolásra érdemes jó tanács: Ha a levertség és depresszió fázisában vagy, belső üresség miatt sóhajtozol, és sóvárogsz a Lélek gazdagsága után, akkor olvasd a Bibliádat, és ne tartsd meg a magad számára felfedezéseidet!

g) Beszélj róla másoknak is! Talán nem tűnik egyszerűnek, hogy erről beszélj. De meg kell tanulnunk legyőzni magunkat. Akkor is, ha arra gondolunk, hogy ezt nem tudjuk megtenni. Már néhány egyszerű szó is hasznos lehet a felebarátodnak.

ApCsel 4,18–20: „Miután tehát behívták őket, megparancsolták, hogy egyáltalán ne beszéljenek, és ne tanítsanak Jézus nevében. Péter és János azonban így válaszolt nekik: »Igaz dolog-e az Isten szemében, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre: ítéljétek meg magatok; mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk!«”

Zsolt 66,16: „Jertek, halljátok, ti istenfélők mind, hadd mondjam el, mit tett velem!”

Zsolt 119,45–48: „Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem. Királyoknak is elmondom intelmeidet, és nem vallok szégyent. Gyönyörködöm parancsolataidban, mert szeretem őket. Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket, és elmélkedem rendelkezéseiden.”

D.) Mondjátok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket!

Ef 5,19k.: „Mondjátok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljétek és mondjátok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.”

Zsolt 96,1–4: „Énekeljétek új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak, te egész föld! Énekeljétek az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását mindennap! Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek! Mert nagy az Úr, méltó, hogy dicsérjék, félelmesebb minden istennél.”

Ef 5,18b.k.: „Teljetek meg Lélekkel, mondjátok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljétek és mondjátok dicséretet szívetekben az Úrnak!”

a) A közös éneklés helyet teremthet a Szentlélek Isten működésének. Ahol Isten Lelke munkálkodik, új élet támad, és sokféle új ének is keletkezik.

Már az Ótestamentumban is olvashatjuk: „Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az Urat, és bíznak benne” (Zsolt 40,4).

Zsolt 28,7: „Eróm és pajzsom az Úr, benne bízik szívem. Ő megszégyent, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát.”

Zsolt 9,2k.: „Hálát adok az Úrnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet. Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó Felséges!”

Zsolt 33,1–3: „Vigadjatok az Úrban, ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret. Adjatok hálát az Úrnak citeraszóval, tízhúrú lanttal zengjétek neki! Énekeljétek neki új éneket, szépen zengjenek hangszereitek!”

Zsolt 34,2–4: „Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám. Az Úrral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek. Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét!”

Zsolt 92,2k.: „Milyen jó hálát adni az Úrnak, és zengenem neved dicséretét, ó Felséges, hirdetni reggel szeretetedet, hűségedet minden éjjel.”

Zsolt 106,1–3.47k.: „Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az Úr; ki beszélhetné el minden dicső tettét? Boldogok, akik megtartják a törvényt, akiknek tettei mindenkor igazak. ... Segíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent neved-

nek, és dicsőítve magasztalhassunk téged! Áldott az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! Az egész nép mondja: Ámen! Dicsérjétek az Urat!”

b) A hálaadás megnyitja szívünket a Szentlélek számára. „A Lélek által megtöltött emberek hálásak. A hálaadás áradóvá teszi Isten kegyelme forrását. »Hálaadással áldozz Istennek!« (Zsolt 50,14), »Zengjétek hálaéneket az Úrnak« (Zsolt 147,7). A hálátlanság ellenben olyan, mint a szárító szél, ami minden forrást kiapaszt” (P. Breymeier).

Amikor Pált és Szilászt börtönbe zárták, egyáltalán nem volt könnyű nekik, hogy gonosztevőkként (bűnöző) kezelték őket. Mégis imádkoztak, és Istent magasztaló énekeket énekeltek. Ha Szentlélekkel betelt emberek akarunk lenni, akkor maradjunk meg a hálaadásban!

Ézs 12,1–6: „Azon a napon ezt mondod majd: Hálát adok neked, Uram, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál. Íme, Isten az én szabadítóm, bízom, és nem rettegek, mert erőm és éneke az Úr, megszabadított engem. Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából. Azon a napon ezt mondjátok majd: Adjatok hálát az Úrnak, hirdessétek nevét! Adjatok tudtára a népeknek nagy tetteit! Emlékeztessétek őket, hogy neve magasztos! Énekeljétek, hogy milyen fenséges tetteket vitt véghez az Úr, tudja meg ezt az egész föld! Kiáltás és ujjongás, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!”

c) Pál közöl még egy szempontot, ami segít abban, hogy Lélekkel megtelt (megtöltött) életünk legyen: „Engedelmeskedjétek egymásnak, Krisztus félelmében” (Ef 5,21). A Szentlélekkel telt emberek nem akarnak sem dominálni, sem imponálni. Hagyják, hogy a Szentlélek vezesse, korrigálja és előkészítse őket. A kölcsönös megbecsülés és szeretet a lelki élet jellegzetes ismertetőjele.

E.) A Szentlélek gyümölcsöző életet akar munkálni bennünk

Gal 5,22k.: „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.”

Zsolt 92,13–15: „Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libáni cédrus. Az Úr házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain. Öregkorban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak.”

a) A Szentlélek gyümölcsöző életet akar munkálni bennünk. Kiemelünk a Szentlélek gyümölcseiből kettőt, amelyek a Lélek akar munkálni az életünkben:

b) Szeretet. Az a szeretet, amivel Isten akar megölni minket, olyan szeretet, ami oda tud figyelni a másikra, kiönti a szívét, amelyik bízni tud a másik emberben, és gondoskodni tud róla.

Nem csak azokat szereti, akik viszonzszeretnek. Ez a szeretet ad és ad és ad. Ez a szeretet, amelyet Isten töltött a szívünkbe a Szentlélek által, ki tudja azt is mondani: „Sajnálom, kérlek, bocsáss meg”, vagy „megbocsátok neked”.

Róm 12,9–21: „A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, a testvér-

szeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a léleekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok. A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak. A szentekkel vállaljatok közösséget szükségükben, gyakoroljátok a vendégszeretetet. Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket; áldjátok, és ne átkozzatok. Örüljétek az örülőkkel, sírjatok a sírókkal. Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartásotok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szerint. Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó. Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljétek minden emberrel békességben. Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: »Enyém a bosszúállás, én megfizetek« – így szól az Úr. Sőt, »ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, parazsat gyűjtesz a fejére!« Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval!”

c) Öröm. Az az öröm, amit a Szentlélek munkál a szívünkben nem olyan, hogy egyik pillanatban jelen van, a másikban meg eltűnik. Nem is függ a külső körülményektől. Ez „az Úrban való öröm”, ahogy Dávid mondta: „Megismeretted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon” (Zsolt 16,21).

Jn 16,24: „Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek, és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen.”

Róm 14,17: „Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm.”

d) Az életünk gyakran olyan zaklatott, hogy úgy sietünk el egymás mellett, hogy a Lélek gyümölcseinek – szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás – kevés teret adunk.

Kérhetjük az Urat: tölts meg engem Szentlelkeddel, hogy gyümölcsöket érleljen életemben, mert azt mondtad: „Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim leszek” (Jn 15,8).

e) Jézus azt mondta tanítványainak: „Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” (Lk 11,23)

Jn 15,7k.: „Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim leszek.”

Ha kitakarítottuk, ami útjába áll a Szentlélek működésének, meg fogjuk tapasztalni, amit Jézus megígért: „Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké” (Jn 14,16).

Péld 1,23: „Térjétek meg, ha megdorgállak, és én kiárasztom rátok lelketem, megismertetem veletek igéimet.”